

זמני שבת קודש

רבונו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות
18:07	17:43	16:42
18:12	17:47	16:41
18:05	17:41	16:40

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

איפה האמת

יתרו עזב את כל חייו והלך למדבר כי הבין ששם האמת!

תוספת שבת

אל הרבי מגור, האדמו"ר בעל ה'פני מנחם' זי"ע, נכנס יהודי, ושפך את מר לבו על בנו היקר, שבעבר הלא רחוק היה תלמיד ישיבה מצטיין, ועתה – לא עלינו עברה עליו רוח רעה, והוא הפנה עורף למסורת בית אבא, עד שהשמועות אומרות כי כבר ירד לגמרי מדרך התורה.

'עוצה לי עצה', ביקש היהודי, 'מה אוכל לעשות להשיבו לדרך המוטב. חפץ אני לרוות ממנו נחת, לראותו שב לדרך התורה ומתעלה במעלות החסידות. מה אוכל לעשות כדי להשיבו לדרך?' זי"ע?

הרבי הקשיב לסיפורו קורע הלב, והשיב כי שמע מאביו בעל ה'אמרי אמת' זי"ע כי תוספת שבת היא סגולה לכל העניינים. לפיכך, הציע, יקבל על עצמו מר תוספת שבת, לקבל את השבת מוקדם ככל האפשר, ולצל את הדקות היקרות של תוספת שבת לתפילה על הבן שיחזור בתשובה שלימה לכור מחצבתו, ובעזרת השם ישועתו קרובה לבוא.

גם האר"י הק' כותב דברים בנוסח דומה, ומבאר את גודל ויקרת רגעי קבלת השבת לתפילה על הילדים, כי זו שעת רצון להתפלל עבורם. זה הזמן להזכיר את הילדים כל אחד בשמו, זה הזמן להזיל עליהם דמעות, שנזכה לרוות מהם נחת, שנזכה לראותם גדלים ומחונכים לשביעות רצוננו.

ואכן, כאשר ביקש הרבי כך עשה החסיד. מדי שבוע קיבלו הוא ומשפחתו את השבת כמה דקות מוקדם יותר, והקדישו את הדקות הללו לדמעות ורחמים על הבן האובד. ואכן, לא עברו ימים מועטים, והבן שב לבית הוריו, מתנצל על רוח השטות שעברה עליו, ומבקש לפתוח עתיד רוחני טוב יותר. וכל אימת שיהודי זה מביט היום בנכדיו – בנים לאותו בן – הגדלים כולם לתפארת בדרך התורה – הוא לוחש בשקט: 'הכל בזכות תוספת שבת, הכל בזכות תוספת שבת'...

שיש לאדם טבע אפילו בתוך שנתו, ולא יכול מהמטה וכדומה, כך צריכה להיות חדורה בנו הזהירות מהחטא, החרדה מן העבירה, הרעדה מן העוון. שהידיים לא יוכלו לזוז לעשות עבירה! וכשם שלא צריך להזהיר אדם שלא יכול מהמיטה בלילה, כך צריכים דברי המוסר להיות חקוקים היטב הדק בעצמותינו, שיתברר ויתאמת בלבבנו, או אז יכנע בלבנו הערל, ואז ימאס את העוונות. בראשית ברא אלוקים, סופי תיבות אמ"ת. מה זה ברא אמת? ברא זה בארמית שער. אומרת לנו התורה בתחילת בראשית דע לך כי יש הרבה דלתות לחיים, אם אתה מחפש חיים נעלים, חיים של הצלחה לך בדרכה של תורה, ומי זוכה להכנס בדלת הזו רק אדם שהוא אמיתי ומחפש אמת.

וזה היה הסוד של יתרו, הוא היה אדם של אמת, כל הע"ז שבעולם בדק וראה שזה שקר, עזב את הכל והלך למדבר.

לכן, בזכות המסירות נפש של יתרו זכה שתקרא פרשה בתורה לנצח, על שמו. כולם שמעו אבל רק יתרו שמע ובא. יתרו קיבל את האמת ממי שאמרה, אם היא במדבר אני הולך למדבר! ולמה זכה שמעמד הר סיני המעמד הגדול ביותר בהיסטוריה, ההר בוער באש עד לב השמים, הוא בפרשת יתרו? לומר לך: בן אדם, אי אפשר לחזור בתשובה אם אין ביקוש האמת, אי אפשר לקבל את התורה אם אין נכונות למסור נפש למען האמת.

באותו ספסל יושבים שני אנשים, אחד שומע וחוזר בתשובה, השני שומע, מבין לאן הרוח נושבת, שהוא יצטרך לוותר על ההרגלים שלו, לצאת מהנוחות שלו, ואז הוא עושה "ויברח". באים חילונים שואלים אותי שאלות, אני שם לב מיד אם הוא מחפש תשובה או שהוא רוצה להשאיר בשאלה, שיהיה לו הצדקה למעשים שלו. ואם אתה עונה הוא אומר לך לכל דבר יש לכם תשובה... הר סיני זה הישיבות הק', הממשיכים את דרכם של מוסרי התורה מהתנאים והאמוראים הראשונים והאחרונים, מיליונים של צדיקים, מעבירי לפיד אש סיני.

הישיבות הם כמו מדבר, הכל משמיצים אותם, אבל האמת כאן, מיליונים של צדיקים שאנחנו הולכים לאורם מנחים את דרכינו, המדבר שם ורק מי שעוזב חיי הבל להדבק בתורה יכול לזכות!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

פרשה גדולה היא פרשת יתרו, המעמד הגדול ביותר בהיסטוריה, מעמד הר סיני כתוב בפרשה זו, הקב"ה נגלה לעם ישראל וההר בוער באש עד לב השמים חושך ענן וערפל. "אין מתחילה הפרשה? וישמע יתרו כהן מדין חותן משה את כל אשר עשה ה' לישראל" - ויתרו, עוזב את עירו ואת כהונתו, האפיפיור של מדין! מלא כבוד כסף וזהב! ויתרו שומע את כל הניסים והנפלאות, עשרת המכות, והוא מחליט לעזוב את הכל, את הכסף והזהב והכבוד, והולך למדבר! אשר הוא חונה שם הר האלקים. אם האמת במדבר אני הולך אחריה.

יש ליתרו הכל, והוא עוזב הכל ודבק בבואר עולם! יתרו היה איש של אמת, חז"ל אומרים שהוא ניסה את כל העבודות הזרות שבעולם, ולכן אמר יתרו "עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלוקים" בדק את כל האלילים, בדק וראה שקר וזרק, שקר וזרק, עד שהגיע אל דת האמת זו גדלות, שאדם מוכן להקריר הכל בשביל האמת! שאר הגויים ששמעו, שמעו אבל לא באו, שמעו ולא רצו לשנות את ההרגלים שלהם. הם אמרו לעצמם, אכן כך האמת, אבל קשה לי והם המשיכו בהרגליהם.

ויש כאן שלוש שאלות: שאלה ראשונה: וכי הוא היחיד ששמע? הרי כל העולם שמעו "שמעו עמים ירגזון, חיל אחז יושבי פלשת" למה רק יתרו שמע ובא? **שאלה שנייה:** מדוע זכה יתרו ויש פרשה בתורה על שמו? **ושאלה שלישית:** למה זכה יתרו שהמעמד הגדול ביותר בהיסטוריה, מעמד הר סיני, וירא כל העם וינועו ויעמדו מרחוק, נאמר בפרשה שלו?

תשובה לדבר, אנו אומרים כל יום וידעת היום והשבות אל לבבך (דברים ד). מהו כפל הלשון, וידעת והשבות, אין בתורה הקדושה מילה מיותרת. אלא אומרים רבותינו, שהמרחק בין המוח ללב הוא כמו המרחק בין השמים לארץ! השמים מורידים גשם, והארץ תפקידה להצמיח, אדם יש לו ידיעה, הוא צריך להחזיר ללב, לפעול לפי אותה ידיעה, לא די שתדע את שכתוב בתורה אלא צריך שתשיב את הדברים אל הלב. שימו לב, שנים באים לדרשה ביום רביעי. באותו ספסל הם יושב, זה נעשה ירא שמים וזה בורח. ולמה? זה איש אמת, רואה אמת, מבין אמת, אין ברירה הוא חותך בבשר החי. השני, רואה אמת, חושב לעצמו מה עם ההרגלים שלי? הכדורגל? חושב ובורח.

צריכים ד"ת לחזור לעצמותינו, להיות חדורים בקרבנו דברי יראת שמים. עד שיהיה כטבע שני בקרבנו. כמו

ההקדשה השבועית

הוציאם הם אנחנו להקדיש
אלוהינו יאמר המעשה
להצלתנום אז לע"י קדושתם
התקדשו עמנו: 2003-2004-2005

לראשונה
ידן חיה בת הדס
יוסי בן הלן
צורי בן רחל
דיינה בת חוה

לשיש
בנימין בן חסיה
אלדד בן חוה
ספיר בת עליזה
לידך בת עליזה

לחובלתי
אסף בן חיה
רוני בן דיה
אלעד בן ענה
אלדד בן ירדנה

לילי נשמת
שלמה בן ג'ון
סילית בת חנה
חן בן חיה
שמעון בן ירדנה
יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

פסיעה בשבילו - אלף בשבילך

במלחמת היצר הפעם, גבר היצר הטוב. הוא פונה לשכנו ואומר:

"אל תדאג, אתה יכול לסמוך עלי, אני אביא לך את חלב העיזים עבורך".

למשמע דברים אלו, השכן בירך אותו בכל הברכות הכתובות בתורה ושמעון קם, לוקח את מפתחות הרכב ויורד למטה כדי למלא את משימת החסד שנטל הוא על עצמו.

כשהוא מגיע לרכב ופותח את הדלת - חושכות עיניו. בנו הפעוט נמצא שם. הוא שכח אותו. הוא לא הוריד אותו כשהחזיר את ילדיו לביתו לאחר הטיול. למעשה חלפה שעה וחצי מאז שהוא שכח אותו ברכב.

בחסדי שמים מרובים מצבו של הפעוט היה טוב למדי יחסית לעבודה בה שהה ברכב סגור פרק זמן כה ארוך. הוא מיד הוציאו מהרכב, נתן לו לשנות והמתין דקות אחדות כדי שהוא יתאושש. פרצופו היה מעט אדום אבל היה זה סביר בהחלט בהתחשב בעובדה שהוא נרדם ברכב לפרק זמן מה.

הוא אכן קיבל את בנו במתנה. אין ספק שאלמלא נענה לאותו שכן, היה בנו נשאר עוד זמן מה ברכב, ומי יודע אם לאחר מכן היה ניתן להצילו.

כעת עלינו לשאול את עצמנו - מי הציל את מי? שמעון את השכן או השכן את שמעון?

אין ספק, ממצוות החסד לא מפסידי לעולם!

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר כנסו לאתר 'ישיבת אור דוד'

שמעון הסתקן ושאל: "במה מדובר?"

והשכן עונה כי לצערו הוא סובל מפצעים בפיו, ומתקשה הוא לאכול ולשתות. ידוע כי ישנה רפואה טבעית עבור מחלה זו והיא שתיית חלב עיזים. באותם רגעים, מפאת סיבה כלשהי השכן לא יכל לנסוע ולהביא חלב עיזים. הוא שואל את שמעון האם יוכל לעשות עבורו טובה גדולה ועצומה, ויביא לו חלב עיזים טרי מהמושב הסמוך. משמעות הדברים היא, שעל שמעון לרדת לרכבו, לנסוע נסיעה קצרה, לרכוש את החלב ולהביאו לשכן, ורק אז יוכל להמשיך בשינה. אבל שמעון עיף, עיף מאוד. מה יענה? מה יעשה?

השכן שראה כי שמעון מתמהמה הבין את פשר השתיקה ומיד אמר:

"תראה, אני בהחלט אבין אותך אם תסרב, ברי לי שאין זה קל עבורך, בייחוד כאשר הנך זקוק לשינה בשעות היום כדי להחליף כח".

המלחמה בין היצר הטוב ליצר הרע היתה בעיצומה. מחד גיסא, שמעון ממש רוצה לעזור לשכנו ולהביא עבורו חלב עיזים, בכך גם יוכל לעזור לו למצוא מזון למחלתו. פצעים בפה אינה בעיה של מה בכך. אולם מאידך גיסא, היצר הרע לוחש באוזנו: "אתה עיף, אתה חייב את שעות השינה לעצמך, ובכלל היום הגדלת לעשות הרי הוצאת לטיול את ילדיך". ומוסיף הוא ללחוש באוזניו: "אל תדאג, שכן אחר יעשה עבורו את הטובה והוא ישיג את החלב, הוא יסתדר גם בלעדיך".

להלן סיפור מופלא אותו סיפר הרב יצחק אמסלם, מורה הוראה בבית שמש ששמע אותו מכלי ראשון, מאותו אדם אשר בדידו הווה עובדא. יש בסיפור זה ללמדנו כי כאשר אדם עושה חסד עם הזולת, הוא למעשה עושה חסד עם עצמו יותר משעושה עם זולתו. או כפי שאמר האדמו"ר ר' שלמה גולדמן מזוועהל צ"ל - על כל פסיעה שאדם פוסע עבור הזולת, חוסך הוא בכך אלף פסיעות עבור עצמו!

התאריך בו אירע סיפורנו הוא י"ב אייר ה'תשע"ו, יום שישי.

שמעון חוזר בשעת הצהריים לאחר מספר שעות בהם טייל עם ילדיו. מאחר ושמעון מוצא את פרנסתו מעבודה בלילות, הרי שטיול עם ילדיו דורש ממנו משאבים עצומים. לאחר שהחזיר את ילדיו לביתו, הרגיש כי צריך הוא הפוגה מועטה ולפיכך ביקש הוא לנוח קמעא. לאחר מחשבה קצרה, החליט כי המקום המתאים ביותר בו יוכל למצוא לעפעפיו תנומה, הוא בבית אחותו, שכן ילדיו לא יפריעוהו משנתו ולא יהיה מי שיטריד את מנוחתו. וממחשבה למעשה. שמעון מניע את רכבו ויוצא לנסיעה האורכת דקות ספורות, מגיע לבית האחות, שם עולה על יצועו ונרדם.

חלפה שעה וחצי והנה צלצל טורדני מעירו. הוא מביט על צג הטלפון הנייד וביקש לראות מיהו האדם המתקשר אליו. על הצג מופיע שם של אחד השכנים.

"מעניין מה הוא רוצה ממני?" תוהה. והוא עונה לשכן:

"הלו, מה שלומך אברהם?"

השכן בצד השני עונה בקול מגמגם:

"אני מצטער, האם תוכל לעשות לי טובה?"

"והשכן עונה כי לצערו הוא סובל מפצעים בפיו ומתקשה לאכול ולשתות..."

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריהם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

חייגו עכשיו:

03-570-12-12

*ההפצה הינה במחיר סמלי

הלכות בורר

האם מותר להוציא את הגרעינים של האבטיח בשבת? האם מותר לברור חלבון של ביצה?

א. גרעיני אבטיח אין להוציאם מהאבטיח לפני האכילה אפילו אם דעתו לאכול את האבטיח מיד לאחר הסרת הגרעינים, שהרי זה בורר פסולת מתוך אוכל, אלא יקח את חתיכת האבטיח בידו וינערנה בכח כדי להסיר את הגרעינים ממנה, והגרעינים שנשארו באבטיח ולא נפלו מחמת שדבוקים הרבה באבטיח, מותר להוציאם בידיים כיון שזה נחשב דרך אכילה, ומכל מקום טוב להוציאם על ידי שינוי קצת דהיינו לדחותם כלאחר יד.

ב. הגרעינים והפסולת של מילון מותר להסירם ממנו כדי לאוכלו מיד, כיון שבלעדי זה אי אפשר להגיע אל בשרו.

ג. מותר לפצח בוטנים בשבת ולאוכלם לאלתר, הואיל ודרך אכילה בכך, ואי אפשר לאכול באופן אחר, ולא כמי שהחמיר בזה. וכן מותר לפצח בוטנים שקליפתם סדוקה מעט (הנקראים בערבים "פיסטוק שאמי") ולאוכלם לאלתר כיון שדרך אכילה בכך.

ד. הסוחט לימון על סלט או על מאכל ונפלו גרעינים בתוך המאכל עם סחיטתו, אסור להסיר את הגרעינים ולזרוקם החוצה, כיון שזה נחשב שבורר פסולת מתוך אוכל שאסור גם לאלתר. ורק אם ימצוץ את הגרעינים תחלה, יהיה מותר לו אחר כך לזרוקם.

ה. חלמון וחלבון של ביצה, יש מחלוקת בפוסקים אם נחשבים מין אחד ומותר לברור, או נחשבים לשני מינים ואסור לברור, ולכן נכון להחמיר בזה וליטול מה שרוצה לאכול מיד ולא להיפך. ומותר להפריד את החלמון מהחלבון על ידי עירוי מקליפה לקליפה על דעת לאכול מיד.

ו. מותר לשטוף פירות וירקות שיש בהם לכלוך אבק או דבר אחר, על דעת לאוכלם לאלתר, ואין לחוש בזה משום בורר.

ז. השותה בשבת כוס מים או משקה אחר, ואינו חפץ לשתות את כל המשקה שבכוס, מותר לשפוך מעט מהכוס קודם ששותה, ואין בו איסור של בורר פסולת מתוך אוכל.

ח. יתוש או זבוב שנפל לכוס שיש בו משקה, מותר להסירו מהמשקה מפני שאין ברירה בלח, שלא שייך ברירה אלא במה שצריך לפשפש ולברור, אבל דבר שצף על פני המשקה הרי הוא ברור וניכר בפני עצמו. ויש אוסרים להוציא את הזבוב בפני עצמו מהכוס משום בורר פסולת מתוך אוכל. ונכון להחמיר להסירו בכף עם מעט משקה. או שישפוך מהכוס עצמו מעט משקה עם היתוש ביחד.

ט. מותר להוציא קרום שהתהווה על החלב שהורחח מערב שבת כדי לשתות החלב מיד, ואין בזה איסור של בורר פסולת מתוך אוכל. וכן הדין לשכבת שומן שעל פני מרק שמותר להסירה מהמרק כדי לשתות המרק מיד, אבל אם נתפרקה שכבת השומן לכמה חלקים והמרק נכנס ביניהם יש להיזהר שלא להסירם, אלא אם כן יסיר גם את המרק שביניהם עמהם.

י. קומקום תה שיש מסגנת בפיו הצר הנקרא זרבובית – למנוע חדירת עלי התה לתוך הכוס, מותר למזוג ממנו בשבת ואין בו איסור בורר.

אימון אישי הרב אהרן פרידמן

"משיב דבר בטרם ישמע"

הנטיה למהר ולפרש את מניעי הזולת טרם בירור יסודי ומקיף, היא המקור ל"אי הבנות" שנופלות ביחסים בינאישיים, כאשר לאחד נדמה שהוא הבין את כוונותיו ומניעיו של השני, והוא מגיב עליהם, בו בזמן שיתכן מאוד שחברו לא אמר ואף לא העלה על דעתו כלל את הדברים הללו.

מי יכול לספור כמה חורבנות אנשים כבר המיטו כתוצאה מחיזוי מוטעה או מפירוש ותפיסה לא נכונה של מעשי הזולת? כמה פעמים, אחרי דין ודברים ארוך, התברר שאחד הצדדים כלל לא התכוון למה שהיה נדמה לנו, ובסך הכל היתה "אי הבנה" קטנה? אם נעלה במצודתנו כמה "סיפורים" מן העבר, נוכל להיווכח בקלות כמה צער ועגמת נפש היינו יכולים למנוע אילו היתה בנו התבונה לברר את האמת טרם הסקנו מסקנות מוטעות ואף פעלנו לפיהן.

כמה מנהלי מוסדות ועסקים ציבוריים כבר עמדו תחת מטר של התקפות חוזרות ונשנות, כשהקצף והזעם נשפכו על ראשם בעקבות החלטה "חד משמעית", שבה קבעו אנשים שאלה היו המניעים למעשיהם-גם כאשר הדבר שהיה אצלם "מעבר לכל ספק" לא נבדק כלל וביססו את טענותיהם על הרהורי ליבם בלבד. גבאי ושמי בתי כנסת, מנהלי משק בשיבות וכיוצא באלה, נתונים לפעמים להתקפות מסיביות, תוך שאנשים יסבירו בדיוק את "מזימותיהם המלאות בכוונות רשע", בזמן שהכל מבוסס על הנחות ודעות קדומות, ועל מסקנות שאליהן הגיעו המאשימים, ללא כל בירור.

אם נהיה מודעים ל"רוחב השוליים" שאנו עלולים להתדרדר אליהם, בבואנו להעריך את כוונותיו ומניעיו של הזולת למעשיו, נשים לב להיזהר יותר לפני כל צעד שאנו עושים, ולפחות לא נגיב בענין טרם נברר מפיו מה בדיוק קרה, וטרם נבין על בוריו את הרקע למעשה. ככל שנשכיל יותר ללמוד מטעויותינו בעבר, ניווכח שאין ביכולתנו לקרוא את מחשבות הזולת, ולא התברכנו בכוח לנבא מראש את הדרך שבה יבחר להגיב. כתוצאה מהכרה זו, ירוויחו כל הצדדים.

גדול המבינים בתכונות אנוש, החכם מכל אדם שלמה המלך ע"ה, כבר איבחן בעבורנו את מידת ה"חכמה" הגלומה בהתנהגות מעין זו, באמרו: "משיב דבר בטרם ישמע-איולת היא לו וכלימה!" כמובן שלא היתה כוונתו של שלמה המלך ע"ה להגדיר כאויל, את זה המשיב תשובה על שאלה שלא נשאלה כלל. שכן אין זו תשובה, כשהיא אינה באה במענה לשאלה. וכבר עמד כל כך ב"מצודות דוד", וביאר בפשטות את כוונתו של שלמה המלך ע"ה, לאמור: "בטרם ישמע-עוד לא יבין דברי השואל". והדברים עתיקים ומצויים בפירושו של רבינו יונה גירונדי זיע"א בזו הלשון:

"כי הבוטח בלבו להבין דברי חברו טרם כלה לדבר-המידה הזאת תורה על גובה הלב, והגאווה מדרכי האולת".

חשוב איפוא לשנן לעצמנו את "שאלת המפתח", שרק התשובה המלאה שלה, יכולה לשמש לנו כ"קוד" פתיחה להבנת זולתנו; חבר או שותף, בן זוג או ילד. ועד שנחוש שיש בידנו את התשובה המדויקת לשאלה זו, לא ננסה לנהוג ב"חכמה", אשר לאיוולת ולכלימה תיחשב.

שאלת המפתח החיונית הזו, מורכבת ממלה אחת בת ארבע אותיות:

"מדוע?"

בלעדי התשובה לשאלה זו, וההבנה למהותה, המענה החכם ביותר עלול להתגלות כלא נוגע לעניין ממש, ולפעמים אף מזיק ביותר.

רגע חושבים

הרב אליהו רוסתמי

אתה לא תהיה כאן לנצח!

נמצאים, תמיד נשמח בכל מה שהקב"ה עושה לנו.

בפסוק כתוב על יוסף "ויהי ה' את יוסף, ויהי איש מצליח", מה פירוש איש מצליח? אומרים חז"ל במדרש שהיה גבר "קפיצה", כלומר צוהל ושמח וטוב לב תמיד, לעבודת ה' יתברך!

אמר יוסף אני בארץ זרה בתוך בור של נחשים, ומכאן אני קונה עולם הבא, גם כאן אני עבד ה', זו התכלית! מי שחושב שיש לו תכלית אחרת של הנאות וקריירה ועושר, הוא נמצא בבעיה רצינית, הוא אף פעם לא יהיה שמח, ומי ששם את הקבר שלו מול פתח הבית, "כי הולך אדם אל בית עולמו", ואף אחד לא יודע באיזה יום יקראו לו, כמו דגים שנאחזים במצודה, יום אחד יגידו לו "בא למעלה רוצים אותך", אם זו התכלית, אין על מה להצטער ולהיות עצוב בשום אופן!

בדורנו אם אדם ירצה לקנות דירה ליד בית קברות, יורידו לו את המחיר בארבעים אחוז, כי אנשים לא רוצים לזכור את יום המות, אבל החסידים הקדמונים שילמו בשביל לגור ליד בית קברות, שיזכרו לאן הם הולכים, הכל נשאר כאן, הבתים והרכוש, והאדם יהיה זרוק בקבר!

מי שמחזיר זאת ללב, לא איכפת לו שום דבר מעניני העולם, וידאג רק לעבודת ה'. אלא שיצר הרע דואג להשכיח לנו ואומר "מה פתאום, אין מה לדאוג, אתה תישאר כאן לדורי דורות, יש לך מספיק זמן, אתה עדין צעיר!"

הרב אליהו רוסתמי מרצה באתר ישיבת אור דוד
להרצאות נוספות בקרו באתר 'ישיבת אור דוד'

מספר רבינו בחיי על הפרושים הקדמונים, שהיו עוזבים את משפחתם למקום משותף ושם עובדים את ה', ופעם בשבוע היו חוזרים לביתם ושוב חוזרים לתלמודם וחיים בלי אשה וילדים. וגם היו עושים קבר בפתח ביתם, כדי שלא ישכחו אפילו יום אחד שיצטרכו לחזור לבור, וזה הוסיף להם יראת שמים אמיתית ונשארו באמונת ה' תמימה.

לכן גם האדם הבודד לא יתייאש ולא יכנס לעצבות, כל סיטואציה שה' נתן לך, תנסה להפיק ממנה את המקסימום. אומר רבי ישראל מסלנט על הפסוק "מלאה הארץ קניינך", אומר בורא עולם, כל פינה שאשליך אותך, אתה יכול לקנות אותי!

יש אדם אומר "כבוד הרב, אם היתה לי אשה פלונית, או הייתי מגרש את אשתי, הייתי עובד את ה' יותר חזק" כל זה שטויות! זה עצת היצר הרע. מצב גשמי לא משנה את עבודת ה', אבל מצב רוחני משנה, אם אתה נמצא בסביבה לא טובה, או חברים רעים שמשפיעים עליך, תעזוב אותם ותראה שאתה עובד את ה' יותר טוב.

אומר הגאון הרב יהודה צדקה זצ"ל, שבחג הסוכות לא מנענעים ב"אנא ה' הצליחה נא", למה? כי האדם חושב שההצלחה שלו נמצאת במקום אחר, אומרים לו, "שב בשקט, תפסיק לנענע, ההצלחה נמצאת במקום שלך, אבל אם אתה צריך ישועה ברוחניות, צריך לנענע, "אנא ה' הושיעה נא", תחפש בכל כיוון את הישועה הרוחנית. ההצלחה לא תלויה במקום, "ברוך כבוד ה' ממקומו", איפה שאתה נמצא, שם נמצא גם הקדוש ברוך הוא, מהמקום שלך תתן את הכבוד הכי גדול לה'!

שער הבטחון צריך להביא אותנו למצב, שלא משנה איפה אנחנו

האם העלון נמצא בבית הכנסת שלך באופן קבוע?

פרשת שבוע | סיפור | קואצ'ר | הלכות | חינוך ילדים

למפיעים המקדימים זוכים:

כל הפצה של חבילת עלונים 1 יזכה את המפיץ בברכה מפי הרה"ג **דניאל זר** שליט"א לאחר לימוד **כל ספר האיידא רבה וזוטא** בקברו של התנא האלוקי **ר' שמעון בר יוחאי**

כל הפצה של 2 חבילות עלונים יזכה את המפיץ בברכה מפי הרה"ג **דניאל זר** שליט"א לאחר קריאת **כל התהילים בליל שבת**

כל הפצה של 3 חבילות עלונים יזכה את המפיץ בקמיע של **כל הזוהר הקדוש**

בוא והצטרף
לאלפי המפיעים
בכל שבוע את
העלון המפואר
"אור הפרשה"
ושמח את מתפללי בית הכנסת
שלך.

לפרטים והרשמה

03-5701212